

[J. Chr. Jensen.]

har sikret sig i Kraft af, at de skulde bruge dem til Reparationer, eller har haft tidligere Arbejder, hvorefter de har Ret til et bestemt Kvantum Materialer, men ikke i Øjeblikket har Brug for dem. Det er det, der gaar ud paa det, der kaldes Sortbørs. Det er altid saadan med Restriktioner, ogsaa paa andre Omraader. Man køber, hvad man kan faa, og det bevirker, at nogle har, og andre, som har Brug for det, ikke har.

Jeg skal nævne en bestemt lille Artikel, Søm, en Ubetydelighed i Forhold til hele Bygningsmængden, men ikke desto mindre et Materiale saa værdifuldt, at Mangelen deraf bogstaveligt kan standse et helt Byggeforetagende. Her kan man med fuld Føje bruge det gamle Ord: En lille Tue kan vælte et stort Læs, for det er det nemlig i bogstavelig Forstand. Man maa saa sikre sig Søm paa den sorte Børs, og alle Entreprenører — jeg har med mange at gøre — siger, at der mangler ikke Søm paa den sorte Børs, men de skal købes til en betydelig Overpris.

Jeg bebrejder ikke Byggeudvalget eller Byggenævnet noget i den Henseende. Det er uhyre svært, for ikke at sige ganske umuligt at fordele de Mængder, der er, saaledes at ingen faar mere, end de i Øjeblikket har Brug for.

Jeg kan saaledes ikke mene, at denne Forespørgsel har stor Værdi, fordi Forholdene er bragt i et saadant Leje, som det offentlige overhovedet kan bringe det, og den Meddelelse, som den højtærede Minister nu gav, er rigtig. Selv om den højtærede Handelsminister havde været til Stede i Dag, vilde han kun have kunnet sige det samme: der er gjort, hvad der i Øjeblikket kan gøres for at sikre Materialer til det mest nødvendige Byggeri. Det kan ikke undgaas, at vi fortsat maa have et Udvalg, der vaager over disse Ting, men som jeg sagde: saa snart det er muligt, bør det ophæves.

Aksel Møller: Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke, at Det konservative Folkeparti deler den almindeligt raadende Opfattelse her i Tinget, at naar man har saa faa Materialer, som vi har, maa man fordele dem derhen, hvor Behovet er størst, og i denne ene Sætning har jeg, tror jeg,

givet tilstrækkelig stærkt Udtryk for det Synspunkt, at Byggenævnets Virksomhed naturligvis maa fortsætte, indtil Materiale-situationen lysner, og at Byggenævnet ved sin Tildeling af Materialer maa tage Hensyn til det Lejlighedsbehov, som er størkest i Situationen, alt efter den Opfattelse den ansvarlige Minister, den højtærede Indenrigsminister, har af, hvad der maa siges at være det mest afgørende nødvendige Byggeri.

Men dernæst tror jeg, at de ærede Medlemmer af det høje Ting vil tilgive mig, at jeg beskæftiger mig en Del med frederiksbørgske Forhold. Jeg er nødt til det, fordi det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen paa et Grundlag, som har meget lidt med Virkeligheden at gøre, kædede sin Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister sammen med Følgerne af Bombeangrebet paa Shellhuset den 21. Marts 1945 for den Kommune, som jeg er valgt i. Det er nødvendigt for mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem herom sagde.

Jeg maa maaske have Lov til at begynde med den principielle Bemærkning, at der eksisterer ikke i Frederiksberg Kommunalbestyrelse nogen Uenighed om, at det er Statens Opgave at afbøde Virkningerne af Krigsskader for Befolkningen. Det er ikke en kommunal Opgave. Det er det principielle Synspunkt. Men naar dette principielle Synspunkt er udtrykt, skal der selvfølgelig tilføjes, at saaledes som Udviklingen har formet sig og med de Vanskeligheder, vi paa forskellig Maade har mødt i Arbejdet paa at komme videre med disse Spørgsmaal, ikke mindst ved det Samraad, som vi har haft Lejlighed til i Finansudvalget, har Kommunen maattet paatage sig at gaa ud over, hvad det principielle Synspunkt indeholder, og gaa videre, end den allerede har gjort.

Naar man lyttede til det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzens Tale, fik man det Indtryk, at Hundreder af bomberamte stod uden Tag over Hovedet. Det er fuldstændig forkert. Sandheden er den, at af de bomberamte Familier har 175 enten faaet anvist en Lejlighed ved Kommunens Foranstaltning eller selv skaffet sig en Lejlighed. Det forholdt sig nemlig saaledes, at da Katastrofen skete, var Frederiksberg Kom-